

[Finansministeren.]

regeringens side vil blive fremsat så hurtigt som muligt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget som grundlag for folketingets behandling af udskrivningsreglerne for det kommende skatteår.

Jeg skal herefter tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl.*

Det lovforslag om ændring af nedslagsreglerne for folkepensionister m. fl., som den daværende finansminister fremsatte den 14. december 1967, blev ikke færdigbehandlet inden folketingsvalget den 23. januar 1968.

Lovforslaget, der hermed genfremsættes uændret, har til formål at tilpasse de særlige beskatningsregler for folke- og invalidepensionister m. fl. til de stigninger i pensionerne, der har fundet sted fra 1966 til 1967.

Justeringer af disse nedslagsregler har tidligere altid været gennemført senest i januar måned af hensyn til afviklingen af skatteligningen og skatteberegningen. For at den forsinkelse, som folketingsvalget her har medført, ikke skal gribe alt for forstyrrende ind, er det vigtigt, at lovforslaget får en meget hurtig behandling i det høje ting.

Jeg skal endelig tillade mig at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.*

Der er her tale om en genfremsættelse af en del af det forslag vedrørende den særlige indkomstskat, som den daværende finansminister fremsatte den 13. oktober 1967, og som ikke blev færdigbehandlet inden folketingsvalget den 23. januar 1968.

For det første genfremsættes et forslag om, at visse hædersgaver fremtidig skal medregnes ved opgørelsen af særlig indkomst. Det drejer sig om gave- og legatbeløb, som er ydet én gang for alle af offentlige midler, legater, kulturelle fonds o. lign., og som udelukkende har karakter af en anerkendelse af modtagerens fortjenester. Sådanne gaver var tidligere helt skattefrie for modtageren; men denne fuldstændige skattefrihed blev ophævet ved den i december 1967 vedtagne ændringslov til ligningsloven.

Det var en forudsætning for denne ændring, at de pågældende hædersgaver her-

efter skulle beskattes som særlig indkomst, og det foreliggende forslag har altså til formål at opfylde denne forudsætning.

For det andet genfremsættes et forslag, hvorefter finansministeren kan tillade, at dusører og belønninger for fortjenstfulde handlinger beskattes efter reglerne om særlig indkomstskat. Som eksempler på sådanne fortjenstfulde handlinger nævner forslaget indsats for at redde menneskeliv samt medvirken ved opklaring af forbrydelser. De omhandlede dusører og belønninger beskattes efter gældende lov som almindelig indkomst. Den foreslåede adgang for finansministeren til i stedet at tillade ydelserne beskattet som særlig indkomst skal kun gælde, for så vidt udførelsen af den pågældende handling ligger uden for vedkommende skatteydners erhverv.

Endelig genfremsættes et forslag om, at nogle dispensationsbeføjelser, der er tillagt finansministeren, skal kunne overdrages til en anden instans.

Det i oktober 1967 fremsatte lovforslag indeholdt endvidere en skærpende bestemmelse vedrørende opgørelsen af fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom. Bestemmelsen gik ud på at nedsætte det tillæg til anskaffelsessummen, som foretages i forbindelse med denne opgørelse, fra 40 pct. til 20 pct. Dette forslag genfremsættes ikke af den nuværende regering.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de to lovforslag til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Socialministeren (Nathalie Lind): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring. (Sygekassegrænsen m. v.)*

Lovforslaget går ud på en ændring i reglerne om sygekassegrænsen og en ny opdeling i 2 kommunegrupper i stedet for — som hidtil — 3. Begge disse forslag er overvejende af teknisk karakter. Herudover foreslås en tilføjelse til dagpengereglerne, der tager sigte på unge under uddannelse.

Forslaget blev første gang forelagt for tinget i december 1967, men bortfaldt med opløsningen af tinget.

Forslaget er i det hele i overensstemmelse med det tidligere fremsatte. Dog er der efter en beregning på grundlag af de seneste

[Socialministeren.]

oplysninger om lønudviklingen foretaget en mindre korrektion af børnetillægget med 25 kr. til 5.525 kr.

Der er i bemærkningerne til lovforslaget gjort nærmere rede for principperne for sygekassegrænsens fastsættelse. Der er tillige gjort opmærksom på, at ændringerne i skattelovgivning med skattefradragens bortfald medfører, at det er nødvendigt at regulere sygekassegrænsen fra den 1. januar 1968. Størrelsen af denne regulering er helt afhængig af værdien af de bortfaldne skattefradrag. Efter de af skattedepartementet meddelte oplysninger udgør disse fradrag gennemsnitligt ca. 10.000 kr., ca. 9.600 kr. og ca. 7.800 kr. i henholdsvis kommunegruppe I, II og III.

Ud over en forhøjelse af sygekassegrænsen med de nævnte beløb skal grænsen forhøjes med den senest på årsbasis konstaterede stigning i gennemsnitslønnen for faglærte arbejdere.

På dette grundlag skal den nye sygekassegrænse forhøjes til 42.200 kr., 39.100 kr. og 34.600 kr. i de 3 kommunegrupper.

Jeg ønsker dog herved at understrege, at spørgsmålet om sygekassegrænsens højde må tages op til fornyet overvejelse, såfremt vi senere her i tinget måtte nå frem til en ordning, hvorefter der kan foretages fradrag i indkomsten for kommunale skatter.

Det er foreslået, at de nye grænser fastsættes direkte i loven, og at den fremtidige regulering af de foreslåede nye grænser ligeledes optages i selve lovteksten, således at reguleringen fremtidig sker automatisk.

Herved opnås, at det behov, der hidtil kan have været for at nedsætte et specielt folketingsudvalg hvert 3. år til at fastsætte nye grænser, bortfalder. Bestemmelsen i sygeforsikringslovens § 9, stk. 3, foreslås derfor ophævet.

Med hensyn til den anden tekniske lovændring, der går ud på at reducere antallet af kommunegrupper fra 3 til 2, bemærkes, at udviklingen i de senere år er løbet fra denne tredeling, som efterhånden er ganske umulig at administrere. I en periode, hvor kommunestrukturen ændres fuldstændigt, og hvor afstandene mellem bopæl og arbejdsplads spiller en stadig mindre rolle, er det nødvendigt med en revision på dette punkt.

Der kan dog ikke ses bort fra afgørende forskelle mellem hovedstadsområdet og det øvrige land. Der er derfor foreslået 2 kommunegrupper omfattende hvert af disse områder.

Dette spørgsmål har været forhandlet mellem De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i Danmark og de lægelige organisationer. Samvirksomheden har oplyst, at der mellem disse parter i principperne er enighed om reduktionen i antallet af kommunegrupper.

Ved forslaget om fremtidig kun at have 2 kommunegrupper på dette område er der lagt vægt på, at forholdet mellem antallet af medlemmer i sygekassernes gruppe A og andre medlemmer af den offentlige sygeforsikring ikke forrykkes. Dette har man opnået ved at fastsætte den fælles sygekassegrænse uden for hovedstadsområdet til 37.200 kr.

Det sidste af forslagene tilsigter som sagt at hjælpe sådanne unge, der bliver syge lige omkring uddannelsens afslutning. Forslaget går ud på, at disse unge fra det tidspunkt, da uddannelsen er afsluttet, får beregnet deres sygedagpenge som voksne arbejdere. Denne bestemmelse svarer til den regel, der blev indsat i ulykkesforsikringsloven i 1964.

Efter lovforslaget skal loven have virkning fra den 1. januar 1968.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. (Statstilskud til forsikringspræmier).*

Forslaget svarer til det af socialministeren i december sidste år fremsatte forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.

Sidstnævnte forslag var til 1. behandling her i tinget den 13. december 1967. Dets overgang til 2. behandling blev da vedtaget uden udvalgsbehandling. Imidlertid bortfaldt dette forslag med opløsningen af tinget.

Forslaget er en følge af gennemførelsen af lov nr. 452 af 8. december 1967 om ændring af lov om påligningen af indkomst-